

Fjor. Naar enkelte Meningsfæller tilligemed mig imidlertid have foretrukket at stille et andet Forslag, er det for at vise en Imødekommenhed mod enkelte Udtalelser, der ere faldne her, og som navnlig gik ud paa, at man ved ikke at beskattede Aktieselskaberne vil unddrage forskellige Beløb helt fra Beskatning, navnlig Henlæggelser til Reservefond, Afskrivninger osv. Hvis man gaar den Vej, jeg har foreslaaet her, nemlig at tage fuld Skat af Aktieselskaber, altsaa ikke fradrage de 4 pCt., der er Tale om, og dernæst lade den enkelte Skatteyder opgive ved Angivelsen af sit Skattebeløb, hvor meget heraf der skyldes Udbytte af Aktier eller Andele i disse Selskaber, hvoraf der er betalt 2 pCt. i Indkomstskat til den danske Stat, vil man komme ganske bort fra de Vanskeligheder, som ere fremførte, nemlig at Reservefond osv. ikke blive beskattede, og man vil undgaa Dobbeltbeskatning, som i Virkeligheden falder paa det andet Stadium af Beskatningen, altsaa hos den enkelte Skatteyder. Grunden til, at den Form er valgt at fradrage 2 pCt. i Skattebeløbet, er den, at vi have en stigende Skala, og hvis man blot lod Skatteyderne fradrage Beløbet i deres Indtægt, vilde det blive forskelligt, eftersom det var et større eller et mindre Skattebeløb, der blev draget fra. Ved at fradrage 2 pCt. ens for dem alle bliver det ganske lige, thi saa bliver det netop den Skat, som forlods er betalt af Aktieselskabet. De Herrer ville maaske sige, at det er en underordnet Sag, og at naar der først fradrages 4 pCt., og saa betales 2 pCt. af de overskydende Procent, saa er det saa lidt, at det spiller ingen Rolle, det er en Ubetydelighed. Ja, det kan godt siges: En Knappenaal er ogsaa en Ubetydelighed, det er en lille Ting, men bliver man stukken med den til Stadighed, synes man ikke om den, og saadan vil det ogsaa gaa her. Disse 2 pCt. ville virke som Knappenaalsstik for alle Aktionærer i Aktieselskaber, hver Gang disses Regnskaber komme offentlig frem. De ville bidrage deres til at minde Publikum om, at der paa dette Punkt af Loven ikke er skiftet Sol og Vind lige mellem Andelsselskaber og Aktieselskaber, og jeg skal derfor meget anbefale de Herrer at stemme for Ændringen.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, dels principaler og dels subsidiært. Oprindeligt havde jeg kun tænkt at stille det sidstnævnte Forslag, fordi der under 1ste Behandling af

Lovforslaget fra den højtærede Finansministers Side faldt nogle Udtalelser, der vare imødekommende mod den Tanke, som er udtrykt i dette subsidiære Forslag. Men da jeg saa den overvældende Masse Ændringsforslag, som der her er stillet, tænkte jeg mig Muligheden af, at der vilde kunne ske Forandringer, og saa har jeg ikke villet undlade at stille ogsaa mit Forslag i Haab om, at hvis der virkelig kom ny Forhandlinger om disse Skattelove, at ogsaa den Tanke, der er nedlagt heri, kunde finde Opmærksomhed. Jeg kan jo foreløbig kun omtale det Forslag, der er stillet som Ændring til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten, men det hører aldeles nødvendig sammen med de følgende Forslag om Ændringer i Loven om Ejendomsskyld, og jeg kan derfor egentlig først omtale dem i Sammenhæng, naar vi komme til Loven om Ejendomsskyld. Jeg skal kun sige om den Ændring, jeg foreslaar til § 49 i Loven om Formue- og Indkomstskat, at hvis de andre Forslag, jeg har foreslaaet, blive vedtagne, vil Staten beholde Indtægten af de direkte Hartkornsskatter paa Ejendomme til Staten. Den vil saaledes beholde et Beløb af ca. 10 Mill. Kr., som altsaa ikke skal erstattes, og naar vi da faa Indkomstskatten m. m., vilde Staten altsaa faa et meget betydeligt Beløb til Raadighed, hvad der vistnok kan være meget nyttigt for Finanserne i deres nuværende Tilstand. Som det vil ses, foreslaar jeg, at mindst Halvdelen af Indkomst- og Formueskatten skal gaa til Kommunerne, saaledes at altsaa et af de Formaal, man fra Venstres Side oprindeligt forbandt med Skatteomlægningen, nemlig at hjælpe Kommunerne, vil ske Fyldest. Naar mit principale Ændringsforslag i sin Helhed bliver vedtaget, vil det i Virkeligheden ikke forandre det allermindste i Lovens Indhold. Forslaget tilsigter kun at udsætte Tiden for Loven om Ejendomsskyldens Ikrafttræden, hvoraf altsaa vil følge, at det Beløb, som indkommer ved Formue- og Indkomstskatten til Staten, vil haves til Raadighed, og deraf vil den naturlige Anvendelse være at lade et meget betydeligt Beløb gaa til Kommunerne og Resten til Raadighed for Finanserne. Motiveringen af mit Forslag maa jeg vente med, indtil vi komme til Loven om Ejendomsskyld, og jeg skal foreløbig kun sige, at jeg, da jeg ikke vil have det forkastet, er forberedt paa at tage det tilbage og faar vel nærmere Lejlighed til at omtale det senere. Det er en Selvfølge, at hvis Staten kunde beholde sine Hart-